

Sygn. akt II AKzw 348/22

POSTANOWIENIE

Dnia 20 kwietnia 2022 roku

Sąd Apelacyjny w Krakowie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący:	SSA Tomasz Szymański
Protokolant:	st. sekr. sądowy Luiza Borończyk-Saczka

przy udziale Prokuratora Prokuratury Regionalnej w Krakowie Agnieszki Stanek

po rozpoznaniu w sprawie

A. K. c. S.

skazanej z art. 278§1 kk

zażalenia wniesionego przez skazaną

na postanowienie Sądu Okręgowego w Kielcach

z dnia 7 marca 2022 roku, sygn. akt IV Kow 2860/21

o odmowie zezwolenia na odbycie kary pozbawienia wolności w systemie dozoru elektronicznego

na podstawie art. 437 § 2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. i art. 43la § 1 pkt 5 k.k.w. oraz art. 632 pkt.2 k.p.k. w zw. z art. 1 § 2 k.k.w.

postanawia

1. uchylić zaskarżone postanowienie i umorzyć postępowanie wykonawcze o zgodę na odbycie przez A. K. c. S. w systemie dozoru elektronicznego kary zastępczej 365 dni pozbawienia wolności orzeczonej postanowieniem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim dnia 16 września 2021 r. w sprawie II K 917/19 , za karę 2 lat ograniczenia wolności wymierzoną wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowcu Świętokrzyskim z dnia 10 września 2019r. w sprawie II K 917/19;

2. wydatkami za postępowanie odwoławcze obciążyć Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy wyrzekł na podstawie art. 43la § 1 i § 3 k.k.w. i odmówił skazanej udzielenia zezwolenia na odbywanie poza zakładem karnym w systemie dozoru elektronicznego (SDE) ww. kary, nie dopatrując się możliwości osiągnięcia celów kary tak wykonywanej wobec skazanej.

Na to rozstrzygnięcie zażaliła się skazana i polemizując z prognozą kryminologiczną sądu I instancji wносиła o udzielenie jej zgody na wykonanie kary w SDE przez sąd II instancji.

Sąd Apelacyjny zważył co następuje:

Zażalenie nie było zasadne co do istoty – ale zainicjowana nim kontrola instancyjna prowadziła do ujawnienia negatywnej przesłanki procesowej i skutkowała umorzeniem postępowania.

Zgodnie z art. 15 § 1 k.k.w. postępowanie wykonawcze umarza się jeśli zaistnieją wskazane w tym przepisie okoliczności lub „inne” przyczyny, wyłączające jego prowadzenie. Pojęcie „innej przyczyny” odsyła do przepisów szczególnych, odrębnych dla danych rodzajów postępowań wykonawczych.

W kontekście dozoru elektronicznego, przepisem takim jest (m. in.) art. 43la § 1 pkt 5 k.k.w., który wymaga by we wskazanym do realizacji kary miejscu (lokalu mieszkalnym) istniały warunki techniczne do realizacji SDE.

Tymczasem ze sprawdzenia warunków technicznych (k. 38) wynika, że w lokalu wskazanym we wniosku nie ma toalety, a toaleta wspólna posadowiona jest na korytarzu (por. wywiad kuratora, k. 33) – co uniemożliwia efektywne wykonywanie SDE, z uwagi na konieczność zbyt szerokiej kalibracji urządzenia. Równocześnie, skoro skazana miałaby w toku trwania SDE wykonywać opiekę nad małym dzieckiem to nie jest możliwe nawet hipotetyczne zakreślenie jej harmogramu „wyjść do toalety”. Sytuacja, w której skazana mogłaby dowolnie przemieszczać się (co najmniej) po kondygnacji, odwiedzać inne osoby, nie spełnia kryterium izolacyjności SDE. Skoro zatem skazana musiałaby w celu normalnego funkcjonowania opuszczać lokal, w którym wykonuje SDE, a nie jest możliwe skalibrowanie urządzenia w taki sposób, by pozostawała pod należytą kontrolą i odczuwała dolegliwość wykonania kary – to należy uznać, że brak jest warunków technicznych dla SDE (podobnie uznał tut. sąd w analogicznym stanie faktycznym, w postanowienie z dnia 11 kwietnia 2022 r. ws. II AKzw 296/22).

Sąd I instancji nie dostrzegł tej okoliczności i wydając rozstrzygnięcie co do istoty sprawy, orzekł przedwcześnie. Wydał bowiem rozstrzygnięcie merytoryczne, gdy w sprawie brak było warunków formalnych by wniosek skazanej rozpoznawać co do meritum.

Dlatego orzeczono jak w sentencji postanowienia, wydatkami za postępowanie odwoławcze obciążając Skarb Państwa wobec umorzenia postępowania wykonawczego (od opłaty skazany była zwolniona).

Na marginesie sąd odwoławczy zauważa, że skazana odbywa karę zastępczą za ograniczenie wolności, co oznacza, że każdorazowo może złożyć wniosek, o którym mowa art. 65a k.k.w. – o wstrzymanie wykonania kary zastępczej i podjęcia odbywania kary ograniczenia wolności (z akt sprawy o SDE nie wynika by postąpienie takie miało już miejsce – zob. art. 65a§6 k.k.w.).